

ΗΛΙΟΣ

ΕΡΗΜΕΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΕΩΣ. ΕΚΔΑΙΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΝΗΡΩΤΕΑ Ένταυθα ετήσιον Δρ. 10 — Έν τῇ λοιπῇ Ελλάδι Δρ. 11. — Διὰ τὸν δημοτικὸν καὶ δημοτικὰ γράφει Δρ. 20. — Έν τῇ Ἑξωτερικῇ ἐν γένει φρ. γρ. 14. — ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΓΑΚΩΦΙ ΣΕΩΝ Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 10. — Διὰ τὰς δικαστικὰς καὶ εἰσφορὰς καὶ ἀποκοπὴν — Τὰ δικαστικὰ προπληρώνονται. — Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταυθα δικαστηρίων

Παρακλείεται ὁ διεθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδος «Γεγάς» κ. Κωνσταντῖνος Νούλας: νὰ λάβῃ ἑπὶ τέλους τῆς καλωσύνης νὰ ἀποσταθῇ ἡμῖν διὰ τὴν γνωστὴν εἰς αὐτὸν πιθεσίαν. . . . Τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῆς ἐλπίδι ὅτι ὁ κ. Νούλας φρίνιμος ἀνθρωπῶς δὲ ἐπιθυμῶν νὰ εἶδῃ ἡμᾶς εἰς δυσάρεστον θέσιν Ἐλπίζομεν τὴν δὲν θ' ἀνιγκασθῶμεν νὰ γράψωμεν πλέον.

Παρακλείεται ὁ λαβὼν ἐκ τοῦ γραφείου ἡμῶν τὸν πρῶτον τόμον τοῦ Ἑλληνο-Ἰταλικοῦ Λεξικοῦ τοῦ Περδου νὰ τὴν ἐπιτρέψῃ πρὸς ἡμᾶς, διότι ἀρῶν ὁ εἰς τόμος εἶναι ἐντελὴς ἀρρηκτικῶς εἰς αὐτόν, ζῆμιοι ἡμᾶς τὴν ἀξίαν τοῦ βίου συγγράμματος. Ἄλλως ἂν ἔλθοι νὰ τοῦ γρασώμεν καὶ τὸν δεῦτερον, ὡς βέβαιος ὅτι ἀ τὸν λάβῃ δωρεάν ἀπὸ μόνον εὐαρεστηθῆ νὰ τὸν ζητήσῃ.

Λάθη φοβερὰ παρεσέροντο εἰς τὸ τελευταῖον ἡμῶν φύλλον, ἐντελὴς ἀλλάττοντα ἐν πολλοῖς τὴν ἐννοίαν, πᾶσα δὲ ἀπόπειρα σήμερον πρὸς ἐπιβόρῃσιν ἐκείνων, ἔσεται μνηστικόν. Ἀρκούμεθα ὅπως ζητήσωμεν συγγνώμην δι' ἐκεῖνα, παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀγνωστών.

Ἡ ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Ἀρξικμένη τὸ Σάββατον ἐπερὶώθη τὴν Κυριακὴν καὶ δευτέρην, ἡ ἀπογραφή τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κράτους. Καὶ τί μὲν ἐγὲ ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἀναγινώσκουσι τὴν εἰς τὰ Ἀθηναῖκὰ συνδέλφους, ἐξ ὧν δύναται νὰ ἐνοήσῃ ὅτι ἀλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, κατανοήσας τὴν σπουδαιότητα τῆς παρούσης ἀπογραφῆς, ἀ ἐγράφετο προθύμως καὶ διὰ τοῦτο ἡ εἰς πλεῖστα μέρη καταφανεῖσιν αὐξήσει.

Ἐνταυθα ἡ ἀπογραφή, δύνανται τις εἰπεῖν, ἐπέτυχεν ἔτι καὶ ἐ μέρους ἐλλείψεως, αἵτινες ἡδὺ ναντο νὰ προληφθῶσι καὶ εἰς τὸ ὅποιον πταίοντι ὅλοι περίπου αἱ ἀρχαὶ ἀνεξέφρατος, μὴ ἐνεργῆσαι μετὰ τῆς προεπίσης δραστηριότητος καὶ ὅπως ἀλλαγῶν. Διότι ἡ μὲν ἀστονία αὐθαιρεσίαν πολὺν παρέρχεται συνδρομῆν εἰς τοὺς ἀπογραφῆς τελούντας τὸ ἔργον αὐτῶν ἡ εὐκλεισία καὶ ὁ κλῆρος καθ' ὅλον δὲν εἰργάσθη προκρίτως, ἔστω δὲ καὶ ἐρετῆ διορισθέντες ἀπογραφῆς, ἐξετέλεσαν προθύμως τὴν ὑπερθεσίαν τῶν ταύτων, ἡ διοικήσις ἐπίσημος δὲ ὅτι ὁ μὲ

διευθύνων τῶν ἐργασιῶν διεθυντῆ, ἐνεκα τῆς μεταβίσεως τοῦ εὐρισκόμενος ἐν ἐκκενρότητι, δὲν εἶχε καὶ λίαν δικαιοσύνη καὶ πολλὴν διάθεσιν. Ὁραῖνον οἱ λοιποὶ τῆς Νομαρχίας . . . ἀλλ' αὐτοὶ περισπῶνται ὑπὸ τὸν σπονδροντίδων. . . . Μένει ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἔμεθε βεβαιῶν ὅτι καὶ ὁ δὲ μακρῶν Πάρεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς καὶ αὐτὸς ὁ γέρον Βερνακιδάκης ἀνεμνοὺν ἐλευθεροί, βεβαίως θὰ παρεῖχον πολυτίμους ἀληθῶς ἀπηρεσίαις. Νῦν ὅμως ὅτι εἶναι γνωστὸν, ὅτι οἱ περὶ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἰσχυροὶ ἐδράζοντο τῆς περιστάσεως, ὡς εἰ ἐπρόκειτο περὶ σπουδαίου ὀφικίου νὰ παράσχωσι ρουτρετικὰ εἰς ἀνθρώπους τῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐπέδωλον ἀπογραφῆς ἀνθρώπων ὅπως ἀκατάλληλους, ἀρῶν καὶ αὐτοὶ οἱ ἐπιβυλόντες, δὲν ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον ὁ ἀέλαστον ἄλλοι μὲν παραιτηθέντες τὴν παρμονὴν καὶ ἄλλοι μὴ ἐκτελέσαντες αὐτό.

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα εἰς τὸ ὅλον οὐδενὸς ἀρνεῖται ὅτι ἡ ἀπογραφή ἐπέτυχε, ἐκτός τῶν τμημάτων ἐκείνων, ὧν οἱ ἀπογραφῆς εὐρέθησαν ὅπως ἀκατάλληλοι καὶ ἀνίκανοι.

Δὲν δύνανται τις νὰ ὑπολογίσῃ ἀρ. ἔως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπογραφῆς, ἀλλὰ κατὰ προσέγγισιν φαίνεται περὶ τὰς δέκα ἐννέα χιλιάδας ἐν Ἑρμοῦπόλει καὶ ἑτέρως δέκα ἐν Σύρω, ἐξ ὧν πολὺ ὀλιγοὶ εἶναι οἱ ἐτεροδομητικὴ καὶ ἀλλοδαποί. Εἰς τὸν ὡς ἀνω ἀριθμὸν προστιθεμένων καὶ τῶν εἰς τὸ λοιπὸν κράτος καὶ τὸ ἐξωταρικῶν Ἑρμοῦ πολιτῶν καὶ Συριανῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀναβαίνει εἰς πολλὰς χιλιάδας οἱ ἀποπελοῦντες τὸν πληθυσμὸν δημοτικῶν θὰ ὑπερβῶσιν. Βεβαίως τὸν κατὰ τὰ, παλαιὰ ἀπογραφῆς.

Περικύοντες τὸ παρὸν, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ διελογώμεθα ὅτι καὶ ὁ τόπος ἐλάλητος, ὅτι ὁ δὲ λαὸς, πολὺ συνέβαλεν εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς ἀπογραφῆς, ἡ ὑπὸ τοῦ δημοτ. Αρχιτέκτονος κ. ἀναστάσιου Ἡλίου Θεοτόκου, διοικήσεως τῆς πύλας εἰς τὰ κτήματα καὶ ἐπὶ τὰς ἀρχαῖα καὶ ὅτι οἱ κατὰ τὴν ὡς ἀνω ἀπηρεσίαν ὅλον ἐπισπῶντες ἀπογραφῆς εἶναι οἱ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δικηγόρου κ. Γ. Ἀ. γράφου ἀπὸ τῆς ἐπιπέσης πύλας» καὶ οἱ Κεῖνταὶ καὶ διδάσκαλοι καὶ τῶν τριῶν τμημάτων.

Ἀπογραφῆς Ἑρμοῦπόλεως
Ἀγνοοῦντες τὸ ἀληθὲς ἀποτέλεσμα τῆς ἀπογραφῆς,

αναγράφωμεν τοις ὡς ἐξῆς ἀριθμοῖς περὶ τῆς πληθυσμοῦ τῆς Ἑρμαπόλεως

Ἐκτὸς τῆς τοῦ 1869 εἶχε κατοίκους	22.104
» » » 1879 » » »	21.540
» » » 1870 » » »	22.582
» » » 1861 » » »	18.046

Τῶν καὶ ἄλλου παλαιότερου	
Τῶ 1859 κατοίκους	19.988
» 1854 »	18.484
» 1850 »	18.522
» 1843 »	12.203

καὶ ἡ ἀρχαιοτέρα γενομένη τῶ 1828 ἀπέφθην ἀποέλεσμα 14.920

Ἀλλὰ περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν πολιτῶν ἀπογραφῶν δὲν δύναται τις νὰ εἰδῆ πᾶσιν καὶ ὡς ἐκ τῶν τρόπων καὶ ἐν ἐγένοντο διορθώσεις μὲν καὶ πόλλαι καὶ διὰ τὴν κριτικὰν πάντες τὸν λαὸν δυσπιστοῦσι. Αἱ πρώται μάλιστα εἶδον ὅπως ἀνεξήγηται, εἴδοι ἐκ μαρτυριῶν συγγρόνων καὶ μακρῶν τοῦ τότε νομοκράτου κ. Ζωντανοῦ ἀνδρὸς δ' ἀνεμένον νὰ χωρίζῃ, γράφωντας τῶ 1843 ἐν τῇ περὶ Σύρου ἐκθέσει του πιστεύεται ἔτι ἡ Ἑρμούπολις ἐπὶ Καποδοστρια εἶχε πληθυσμὸν τσοσκάκοντα περὶ πολὺ πλείονος ἀσσοκοπισθεντα καὶ δὲ ἄλλοις μὲν λόγους ἄλλα καὶ διὰ τὴν διοικητικὴν ἐπινοήσασθαι. Ἐνταῦθα δὲ γνωστὸν ὅτι ἐνεκα τῆς ἀποπομπῆς τῆς Αἰγίνης ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Κυδωνιαίων ἀνεχώρησαν ἐκ Σύρου εἰς ὀλίγων μνητῶν δέσποτα ἀκατάβητοι οἰκογένειαι Κυδωνίαι.

Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΣΑΠ. ΝΕΠΟΙΙΑ

Ἐκ τοῦ παρα τῶ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν στατιστικῶν γραφείου ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς «Στατιστικὴ τῶν ἐν Ἑλλάδι Σαπωνοποιείων», ἐν ᾗ καταγράφεται ἡ ἄλλοι ἐν τελειοποιήσας τῆς ὡς εἰρηται βιομηχανίας, ἐπιρροῆς καὶ διὰ πᾶσαν τὴν ἐν Ἑλλάδι κατακλῶσιν, καὶ πρὸς ἐξαγωγὰν εἰς Τουρκίαν, Βουλγαρίαν, Αἴγυπτον καὶ ἄλλα, ὅπου οἱ Ἑλληνικοὶ αἵπωνες συναγωνίζονται ἀπαταλεσματικῶς μὲ τὸς τῆς Τουρκίας καὶ ἄλλων μερῶν. Ἐκ τῆς ἀναγραφῆς τῶν διαφορῶν ἐν Ἑλλάδι σαπωνοποιεῖον φέρεται ὅτι τὰ πλείστα μὲν καὶ ἀρχαιότερα—ἐν παραδείγματι τὰ τῶν Ἀδελφῶν Φιλιώτου αὐτῶν τῶ 1835—εἶναι ἐν Ζακύνθῳ, ἀλλὰ τὰ μείζονα παραγωγὴν τοιοῦτον εἶναι τῆς Κερκύρας. Ἀτυχῶς ἡ ἐρημνία βιομηχανίας δὲν ὑφίσταται πλέον ἐν Σύρῳ, ὅπου εἶχε γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σινοικισμού—τῶ 1828—ὑφίσταντο ἐνταῦθα πολλὰ σαπωνοποιεῖα ὅν τὰ σπουδαιότερα τοῦ Β. Μπεκιρέλη, Ἑρμανουὴλ Εὐστρατίου, τοῦ Σκουλοῦδη, Χατζηγεωργίου Δαυδάνη καὶ εἴτε τῶν Βολανάκη καὶ Χατζῆ Ἀδάμ, πρῶτων εἰσαγαγόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν σαπωνοποιεῖαν ἐκ Κυδωνίων καὶ Κρήτης. Τινὰ τοιοῦτον διατηρήθησαν μέχρι τοῦ 1863, ἃ δὲ αἵπων αὐτῶν ἠμιλλῶτο μετὰ τοῦ Κρητικοῦ, μόνος αὐτῶν ἔσθ' ἔσθ' εἰς τὴν πρῶτην τοῦ Οἰκονομικῶν ἐκθέσει τοῦ 1859 ἔσθ' ὅ ἐκθέτης Μπεκιρέλης ἐπιτάθη διὰ μεταλλίων. Χίον δὲ τῶν

παιτέρων ἀναγράφωμεν ὅτι τὸ μέγιστον τῆς Σύρου σαπωνοποιεῖον τῶ 1828 ἦτο τὸ τοῦ Βασιλείου Μπεκιρέλη καίμενον ἔσθ' ὅν τὸ Παρεῖον Βενιέρη ἐν ᾗ εἰργάζοντο ταῖα πάντα τουλάχιστον τεχνίται μετενεργῶντες τὴν εἰρημνίαν βιομηχανίαν εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὅν πρωτεύουσαν, ὅπου ἐργάται τοῦ μ. καρίτου Μπεκιρέλη ἐγένετο ὅν μὴ ἀπρώτως, ἐν τῶν πρώτων ὅμως μεγαλοκτηματιῶν αὐτῆς καὶ ἐκατομυριούχων.

Ἐκτὸς ἐγένετο μὲν κατόπιν ἀπόπειρα ἐμψυχώσεως τῆς εἰρημνίας βιομηχανίας συστάτος τῶ 1876 σαπωνοποιεῖον ὑπὸ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Γεωργ. Σουδανίδου καὶ τῶ 1887 ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Χανδρῶ, ἀλλ' ἀτυχῶς ταῦτα δὲν ἰδυνήθησαν ἀ ἐπιποδίσωσιν ἐνεκα τῶν συναγροισμῶν μετὰ τοῦ σῆματος τῆς Ζακύνθου. Ἐπὶ τῇ πρώτῃ ὅν εἶναι ἀφθονοί καὶ λίαν ὑποτετιμνόμενα διὰ τὴν μὴ ἐντελεῖ ἀρμοσίωσιν τῆς Ἑπτανήσεως εἰς πρὸς τὰς πόλεις τοῦ ἐλαιοκάρπου.

ΕΙΛΗΣΕΙΣ

Ο κακῶς μετὰ πολλὰς μεταβολὰς μετατράπη ἀπὸ τῆς Βρίτης δὲ εἰσῆλθον εἰς καλοκαιρίαν, ἐξ ἧς ἄλλαν μὲν ἐκ τῶν εἰς τὰς ἐξοχὰς οἰκογενεῶν μὴ καταλειθουσῶν ἔτι εἰς τὴν πόλιν, ἀνίβαλον τὴν ἐκυτῶ καὶ ἄλλοι, ἀνίβαλον δὲ ἀπὸ ἡμερῶν καταλειθουσαι ἐτράπησαν πάλιν τὴν πρὸς τὰς ἐξοχὰς.

Ἐνεκα πλείονος θελατομέριον ὅτι Ἰταλικὸς μελοδραματικὸς θίασος ἀρκενοῦμενος ἐνταῦθα κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρῆλατος μηνός. θέλει δώσει σειρὰν παραστάσεων ἐν τῷ ἀνωτέρῳ δημοτικῷ θεάτρῳ. Ἡ πρώτη παράστασις δοθίσεται τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ Νοεμβρίου.

Ἐκτὸς δὲ τοῦ Ἰταλικοῦ θίασου καὶ ὁ Ἑλληνικὸς δραματικὸς θίασος «Πράσδος» με πρωταγωνιστῶν τῶν κ. Βεργῶνα. ἐξήτησαν ἔσθ' ὅπως παραχωρηθῆ αὐτῶ τὰ θέατρα, κατὰ τὴν προσεχῆ Μεγάλην τεσσαρακοστήν.

Κρατῶν πρόσφυγας ἐτομαζόμενοι πρὸς ἀναχώρησιν εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἀνέστειλαν ταύτην διότι ἀπὸ τῶν ἡμερῶν κατ' ἐσπέραν, δημοσιεύονται ὅτι ὀχιώστων κατωπολόγων εἰδήσεις τηλεγραφικῶς εἶδον, παριστῶσαι καὶ πάλιν τὴν Κρήτην εἰς ἀνεσῆσθαι. Ἡλοιοὶ συμπολίται ἡμῶν ἀπατηθέντες ἀνεπαύσαστες ἐκ τῶν ψευδῶν εἰδήσεων, καὶ παρεκάλεσαν νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τοὺς ἀρμοδίους, ὅτι ὑπάρχει νόμος τιμῶν ἀστυχῶς τοὺς διαδίδοντας ψευδῆς εἰδήσεις καὶ ἄλλος ἐπιβάλλον ἀστυχῶς ποινὰς εἰς τοὺς διαταράσσοντας τὴν δημοσίαν τάξιν. Μήπως οἱ νόμοι ἔχουσι γραφῆ διὰ τὴν λοιπὴν ἐκτὸς τῆς Σύρου, Ἑλλάδα;

Ἡ ἀλλοτρία ἐκτὸς ἄλλων Ἑλλήν. πόλεων ἐπεσφῆθη καὶ τὴν γείτονα Τήνον, γενομένου κρούσματος εἰς τὸ χωρίον Πηνάρα τοῦ δήμου Περγίας, κρούσμα δὲ ἐγένετο καὶ εἰς Νάξον.

Ἐξ τῶν ἐρωτήσεων ἡμῶς διὰ γράμματός του ἀπαντήσεν ὅτι ἀληθῶς ἡ προικισθεῖσιν ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ουγάτηρ τοῦ μακαρίτου Ἠλία Πολυκάρπου, ἠρνήθη νὰ δεχθῆ τὴν ὀρισθεῖσαν δι' αὐτὴν μεγάλην οὐλίαν Κολιοπούλου ἀπαιτούσα τὰς κατὰ τὴν διαθέ-

κην μετρητάς έννέα χιλιάδας δραγμών. Άγνοεί δέ ο πρός ήμās έπιστέλλων τόν γάμον και τήν δι' αὐτόν προίκισιν τής εϊρημένης δεσποινίδος Πολυκάρπου, διότι αὐτός έγέμετο εϊς τινά πόλιν τής Ρωσσίας, έπιτραπέντας τοῦ γάμου ὑπό τής πλειοψηφίης τής δικουούσης τά του κληροδοτή το. Πρωτου έφορείας, και έπι τῶ νῦν Νομάρχου κ. Λεωνίδα Δελτηγιάννη. Χάριν τής αλήθειας δέ αναφέρουμεν τό γεγονός ότι ο προκάτοχος τοῦ νῦν Νομάρχου κ. Θεοχάρης, εϊ και ένδιαφερόμενος ὑπέρ έτέρας άπαιτούσης νά τελέσῃ τόν γάμον τής έκτός τής Σύρου δέν επέτρεψε τοῦτο σεβόμενος τά διατεταγμένα.

— "Ινα δέ άποδειχθῆ πόσον τελεσφόρος (!!) άπονεμονται κατά τά τελευταία εϊτη αϊ εϊρημένα προικίσεις, αν γράφωμεν τό περιστατικόν ότι μία εκ τών δια γυμνάτων Πρωτου προικισθεισών νεανιδων έκτός τής Σύρου νῦν διαμένουσα έθεώρησε προσβολήν τής τοῦτο και διεβεβαίωσε **ότι εϊναι ψεύδος. Διότι έλεγε τά χρήματα τοῦ Πρωτου άπονεμονται εϊς έσχάτης τάξεως κόρας!!!** Καί μ' όλα τούτα ὑπάρχουσιν άκόμη άπλοι μῶ θεωροῦντες Χριστιανικώτατον έργον, τήν και διά νόμου άκόμη, μεταβολήν τών περι προικίσεως διατάξεων τής διαθήκης.

— Ο έν Αθήναις Σ. συμπολίτης ήμῶν κ. Άνδρέας Συγγρός άπέστειλε διά τοῦ κ. Π. Νεγρεπόντη πρός τό προεδρείον τής ένταῦθα αΠοδηλιτικῆς Ένώσεως δραχμάς έκατόν πρῶς ίδρυσιν Ποδηλατοδρομίου.

— Έπισης δέ και ό κ. Θεόδωρος Ι. Πετροπόλινος δραχμάς πενήκοντα.

— Η κατάσταση τής καθαριότητος εϊναι άθλίη και άξία με τήν έν γένει κατάστασιν ήμῶν, ουδεός φροντίζοντος πλέον νά ὑπενθυμίσῃ εϊς τόν έργολάβον τά καθήκοντά του. **Ήλιός δέ τών ανά τās όδούς άκαθαρσιών, πολλαχού ὑπάρχουσι σωροί περισευμάτων εϊς έπισκεαζόμενων οικουδεμών, τούς όποιους οϊ κύριοι αυτών έλευθεώς και χωρής μῶ ζητήσασιν τήν άδειαν τινος, ρίπτουσιν ανά τās όδούς.** Ίσως ευρεθῆ τις πρόθυμος δι' άλλον λόγον νά δραξῆσαι τής ευκαιρίας νά περιποιηθῆ τούς έμμοδούς έκφράζοντας ευχαριστίας του διά τās εϊς τās όδούς άκαθαρσίας. Άλλ' εϊς τοῦτο δέν πραιοῦμεν ήμεϊς, άλλ' ή έκ φύσεως ιδιοσυγκρσία εκάστου. Ο εϊς δυσχερεστέται από τās άκαθαρσίας, ό άλλος τέρπεται και παχύνεται εϊς αυτών! εϊτσι εϊναι ό κόσμος.

— Η ρεσπονήθησαν ήμῶν μάγειροι και άλλαι μικροί τροποπῶλι, ότι άστυφύλακες μεταβαινοντες εϊς τά μαγαζειάτων τρώγουσιν έπίπεστώσαι άθην, αληθωςόμως άρνούνται νά πληρώσωσιν και ανεφέρθησαν μεν οϊ άδικηθέντες, άλλ' άτυχως δέν έυροντόξια αυτών άξιον, ένῶ κατά τό παρελθόν εϊς όμοίας περιστάσεις οϊ άρνούμενοι νά πληρώσωσιν όχιμόναν έβιάσθησαν εϊς τούτα ὑπό τών άνωτέρων τωνάλλά και έτιμωρήθησαν αυστρως.

— Ας μη σπεύδη πολυ ή έργολαθικως άναλαβούσα τήν υπερόπισιν τής παρούσης δημοσιικής άρχῆς έρημερίς, διότι δέν θα ερδύναμεν νά εκπληρώσωμεν τήν υπόσχεσιν ήμῶν τοῦ νά γράψωμεν συγκεκριμένως, τότε δέ θεβα ως καιούτος συντάκτης αυτηςθα συμφωνήτῃ μεθ' ήμῶν και θα μεταμεληθῆ δι' εϊσα έγραψε,

καλή τῇ πίστει και συναρπαγείς, άγνοοῦμεν τίνι μέσῳ. Οσον διά τά περι μυθιστορικῆς άχλούς κακοβουλίας, έλλείψεως θάρρους κλπ.περὶ ήμῶν γεγραμμένα τοῦ τά χρρίζομεν μη δυνάμενοι νά παραδεχθῶμεν έν μόνον, ότι ο γράφων, καθ' όλα αξιόλογος άνθρ, θα κατορθώσῃ εϊτω και κατά τήν περιστάσιν ταύτην, **νά κραυγάσῃ δυνατά άφου προοιμιώδες εϊναι ότι ουδέποτε εϊτε εϊς ιδιοσυγκρσίας εϊτε εβρυνόμενος κατώρθωσε τοῦτο.**

— Οϊ έπαίται αληθως έγέμεντο μάστιξ τής πόλεως μεν ολοκληρου, άλλ' ιδίως τών καταστηματαρχων τής εγοράς. Και δυστυχεϊ μεν ό τόπος και πείνα εβασκνζει τούς έργατικούς, οϊ έπαιτουντες όμως δέν εϊναι εκ τής τάξεως ταύτης, άλλ' επαγγελματιαί άξιοι οϊ πλείστοι, ποινικής καταδιώξεως.

— Οϊ κ. Άδελφοί Γρυπάρη θα άπαντήσωσιν εϊς όσα: ὕβρεις κατεχωρήθησαν κατ' αυτών ως διατριβή εϊς τινά τών ένταῦθα εργμερίδων, καταμυόντες τόν ὕβριστήν, όστις ένόμισε φαίνεται ότι διά τών γεγραμμένων του θα μειώσῃ τήν πρός τήν οικογένειαν Γρυπάρη ὑπάληψιν τοῦ κόσμου όλου και τών μη κερματιζόμενων και ανεξαρτήτων Μικονίων Τήν μήνυσιν θέλομεν καταχωρήσει εϊς προσε, ες φύλλον.

— Μετετέθησαν έναλλάξ οϊ έλεγκται τών τελωνείων Σύρου και Κερκύρας κ. Βασίλειος Ταμπακάκης και Άλέξανδρος Π. Κωνσταντινίδης. Η εϊς τό ήμέτερον τελωνεϊον ταποθέτησι, τοῦ κ. Κωνσταντινίδου, ὑπαλλήλου συννοῦντος μέρρωσιν και καλήν συμπεριφοράν, μετῆ χρυσότητος και ακριβείας περι τήν εκπλήρωσιν τών έαυτοῦ καθηκόντων, νῶχαριστήσε πάσαν τήν ήμετέραν κοινωνίαν, όποι και άλλοτε ό κ. Κωνσταντινίδης ὑπηρετήσας, άφήσῃ τās άρίστας άνημνήσεις. **Ενῶ άτυχως ό κ. Ταμπακάκης ὑπό οϊστριυ πρός τήν υπκρειαν καταλαμβανόμενος, ὑπερβαίνει πᾶν όριον, πολλακις δίδων άφορμήν παραπόνων εκ μέρους τών παλιτών και παρατηρήσεων παρῶ τών προεσταμένων αυτοῦ.**

— Ευχάριστον θέμῃ παρείχον τήν παρελθούσαν Κυριακήν και Δευτέραν, τῶ διάφορα εϊς τήν ήμέτερον λιμένα πρός άνθράκωσιν προσορμισθέντα άτμύπλοια, άτίνα κατωρθώθη τέλος νά προτιρωσι τόν ήμέτερον λιμένα, και διότι εύρίσκουσι πάντοτε τούς άναγκαιοῦντας εϊς αυτους γιανθράκας, και διά τās ποικιλίας ευκολίας ών τυγχάνουσι και διά τήν ταχύτητα, μεθ' ής ενεργεϊται ή άνθράκωσις. **Ατυχως όμως κατά τήν έβδομάδα ταύτην οϊ εκτελοῦντες τήν φόρτωσιν τών γαιανθράκων έργατικοί—Θηραϊοτό πλείστον—παρενέβαλον έμπόδια έν στιγμῇ έπειγούσης έργασίας, ζητούντες αύξῆσιν ήμερομισθίου ής και ετυχον. Η διαγωγή τών εϊρημένων—όλίγων ευτυχως—ήρεθισε πάντα φρόνιμον και κηδόμενον τοῦ αληθους συμφέροντος τής παρ' ήμῶν έργατικῆς τάξεως, διότι άπεργία τοιαῦται κατά τήν σημερινήν εποχήν τής συγκοινωνίας και ελλείψεως έργασίας. Ελάπτουσιν αυτους τούς έργατικούς και ουχί τούς κεφαλαιούχους οϊτινες εάν συμερισθῶσι εκείνους, εύρίσκουσι χείρας έργατικας και άλλους μεν άλλ' ιδία τους έν Πειραιεϊ και τῇ λοιπῇ Ελλάδι καταφυγόντας Άρμενίους, προθύμους πάντοτε εϊς βαρβαριαν έργασίαν.**

— Γενομένης τής εκλογῆς Μητροπολιτου εϊς έλέχθη

υπό της Ιερής Συνόδου παμφερής ο αρχιμ. υδριτης και καθολικός της Θεολογίας κ. Η. ακόπιος Οικονομίδης επί των άριστων της Ορθοδοξίας κληρικῶν τὸν ἄποστον θεοτικῶς θέλει διορίσει τὸ υπουργεῖον. Ἐπεις τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον ἀνάρρησις τοῦ κ. Ηροκλίου πολυτάκτου διδασκαλίας εἰς τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα διότι οὗτος καὶ ἀνὴρ μεσορρωμένος εἶναι καὶ χρηστότητι καὶ ἐκτετατῆ πανταχόθεν δὲ καὶ βοηθῆ υπεδεικνύμετος οὗτος ὡς ἀξίος τοῦ ἀειμνήστου Γερμανοῦ διαδόχου.

— Δικασθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐν Λαμιάς κουργιοδικείου ἠθωώθη ὁ ἀγαπῆτος συνάδελφος κ. Εὐάγγελος Κουσουλάκος συντάκτης τοῦ «Σκρίπτου» κατηγορούμενος ἐπιέξωρσει μέλους τῆς Β. οἰκογενείας. Ἄρουσιν συγγαλήναις καὶ τὸν ἠθωώθεντα καὶ τοῦ ἐνόρκου ἀποκρινόμενος δεόντως ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης, ἣν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἀντεπροσώπησον, δὲ δύναται ἢ νὰ συλλυπηθῆ τὸν προθίντα εἰς τὴν καταδίωξιν τοῦ «Σκρίπτου» καὶ ὀδηγήσαντας εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου τὴν συντάκτην αὐτοῦ μόνον ὅπως πωλήσωσι δούλευσιν. Ἐστῶσαν δὲ θεβασαὶ οἱ ταῦτα ὑπομινοῦντες ὅτι ἐκ δικῶν τοιοῦτων οἱ κατηγορούμενοι καρδαίνουσιν ἠθωώμενοι, τοῦτο γράφομεν μετὰ θλψεως ταῦτα πάντοτε καὶ εἰς ἅλας τὰς περιστάσεις καὶ ἐποχὰς φροιοῦντες.

— Ὁ ἄρτος ἀπό τίνος, ὡς γνωστὸν, ὑπερετιμήθη, ἴσως ἀνευ λόγου, διότι ἐν Τριπόλει καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, κατασκευάζεται καὶ ἄρτος πωλούμενος τριάκοντα πέντε λεπτὰ καὶ μ. ὅλα ταῦτα εἶναι ἀθλιέστατος καὶ μόλις ἀρμόζων νὰ θρέψῃ χοίρου. Ἐκτός δὲ τῆς κικῆς ποιότητος εἶναι καὶ ἐλιποβαρῆς κατὰ τὰς ῥάκοντα πολλὰς δράμα κατ' ὄκλαν, καὶ μάλιστα ὁ ἀνά τὰς ὁδοὺς καὶ ὑπὸ πλανοδίων ἀρτοποιῶν πωλούμενος. Ἡ κοινὴ ζητεῖ τὴν τιμωρίαν τῶν πικρανομένων, ὅτινες κατ' αὐτὰς ἐθρασύνθησαν ἐκ τῆς πρωτοφρονῆς ἀληθῶς ἀτιμωρησίης.

— Εἰς τὸ τελευταῖον ἡμῶν φύλλον γράφοντες περὶ τοῦ ἐν τῷ υπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν τμήματος τῆς Στρατιωτικῆς ἀνεγράψμεν ὡς διέβληθη, τοῦ τὸν κ. Σκιαδῶν, ἐνῶ οὗτος ἀπὸ πολλοῦ ἔπυσσε δικτελῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ Τμηματάρχου εἶναι ὁ κ. Γεώργιος Τσίγκας.

— Ἐκτός τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν συμπολίτου κ. Κολομενοπούλου ἠθωώθεντος ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου, ὡς ἐγράψμεν, διὰ τὴν εἰς τὴν ἀρνηζομένην Κρήτην μεταδίδοσιν του καὶ οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ δικασθέντες ὑπὸ τῶν Στρατοδικείων ἠθωώθησαν. Τὰς ἀποράσεις ταύτας τῶν Στρατοδικείων ὑπεδέχθη τὸ Ἀθηνναϊκὸν κοινὸν καὶ λίαν δικαίως, μετ' ἐπεφρημῶν.

— Κοῦτες πρόσφυγες ἀναχωροῦντες ἐντεύθεν μᾶς παρεκάλεσαν νὰ δηλώσωμεν τὴν ἐκυτῶν ἐγνωμοσυνην περὶ τὸν ἄριστον ἱατρὸν κ. Γεώργιον Πρωτοπαπαδάκη, φιλικῶς καὶ μετ' ἀφιλοκερδίας ὑπερηγήσαντα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐδῶ διανομήν των, συγχωρήσει δὲ αὐτὸν διὰ τὰ πατριωτικὰ τῆς αἰσθητικῆς καὶ τὰς λοιπὰς ἀρετάς.

— Κιταχωρίζομεν τ' ἀνωτέρω θεολογοῦντες, ὅτι ἂν εἶναι πρώτη φησὶ, καθ' ἣν καὶ ἄλλαι ἐφημερίδες ἀεγράψαν ὅτι ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης εἶναι

ἱατρὸς ἐμπειρὸς, καὶ ἀνὴρ φιλόθεωπος καὶ ἀφιλοκερδῆς.

— Τὴν Πέμπτην ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας ὁ εἰς τὸ ἐκεῖ ἐξωτικὸν τάγμα μετατεθείς ἀνθροπολογαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Γεώργιος Σ. Σαχ/τούης.

— Τὴν παρελθούτ' ἐβδομαδα ἐτελέθεισαν οἱ γάμου τοῦ κ. Νικολάου Μ. Πισία μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀργυρῆς Θιγατρῆς τοῦ καλοῦ ἡμῶν συμπολίτου κ. Πάντ' Ηισπίτη, παρ' ὧν ὄντος τοῦ πρώην βουλοῦ τοῦ Σύρου κ. Δημητρίου Κ. Εὐκοτοπούλου. II.

— Μετὰ μ. κέρυ νόσον ἀποθανοῦσα νῆξ τὴν ἡλικίαν, ἐκιδεύθη ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐν συρροῇ πλῆθους, ἡ Σοφία σύζυγος τοῦ καλοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Γεωργίου Νομικοῦ ἐργαστασιάρχου Ευρωδεφείου. Ἡ μακαρίτις γένους Σελικανοῦ Κωστιαῖα, διακρίνετο διὰ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς αἰσθητικὰ καὶ πᾶσιν ἀρετῆν, ὁ δὲ θάνατός τῆς ἐλύπησε πάντας τοὺς γνωρίζοντας αὐτήν. Εὐχόμενοι ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς καλῆς δεσποινίδος, συλλήκομεθα τὸν σύζυγον αὐτῆς καὶ τὴν πολυμελῆ ἐξ ἀγγλικῶν τέκνων οἰκογένειαν τῆς.

— Ἀριχθεὶς τὴν Κυριακὴν ἐκ Μυκόνου, ἀπῆλθεν εἰς Πικρίους οἰκογενειακῶς ὁ ἐν Σεβαστουπόλει τῆς Ἑωστίας ἀποκατεστημένος δημογεγῆς κ. Ν. Π. Γρουπάρης, δι' μετὰ χάρις ἐπανείδον οἱ ἀγαπῶντες καὶ ὑποληπτόμενοι τὴν οἰκογένειαν Γρουπάρη Ἑρμουπολίται.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὅπου εἶχε μεταβῆ διὰ τινὰ ἡμέρας ὁ ἀγαπητὸς ἱατρὸς κ. Ἰωάννης Φουστάνος.

— Δικτυφικῆς εἰς Τήνον μίαν ἐβδομαδα ἐπανέκρυσεν τὴν Κυριακὴν ὁ Σ. ἀρχιεπίσκοπος Σύρου, Γένου καὶ Μήλου κ. Μεθόδιος.

— Ἀρίετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἐπιμυς κ. Δημήτριος Α. Παπᾶς γυναικὶ δέσποινος τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολίτου κ. Ἀντωνίου Μαυρογορδάτου, μετὰ τῆς ἀναψικῆς του δεσποινίδος Μαρίας Πανγουλοπούλου.

Πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ «Ἡλίου»
Ἀναγινώσκων εἰς ταῖς ἐφημερίδας περὶ τῆς ἀπογραφῆς καὶ τῆς ἐπιτυχίας μὲν αὐτῆς εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ, τῆς ἀποτυχίας δὲ εἰς Πάτρας ἠθέλησα νὰ εἶδω ἂν ἐδῶ ἐπέτυχεν ἢ ἀπέτυχεν. Ἐπῆρα λοιπὸν μίαν ἀπο τὰς ἐφημερίδας, τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἀπογραφὴν ἐκδοθεῖσαν, ἀλλ' ἀτυχῶς ἐκεῖ τὰ ἔγραψα, διότι εἰς μὲν τὴν πρώτην σελίδα (στήλη πρώτη) γράφει ὅτι ἡ ἀπογραφὴ ἀπέτυχεν, ἐνῶ εἰς τὴν τρίτην σελίδα (στήλη πρώτη) ὁ ἴδιος πάλιν συντάκτης γράφει ὅτι ἡ ἀπογραφὴ ἐπέτυχεν. Τώρα τί εἶναι ἡ ἀλήθεια; Ἐπέτυχεν ἢ ἀπογραφὴ ἢ ὄχι; Παρακαλῶ τὸν εὐσυνείδητον συντάκτην τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος νὰ μὲ φωτισθῇ.
Σύρος τῆ 10 Ὀβρίου 1896. Σὺς χαίρετῶ
Ἰακωβὸς Ἰακωβίδης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
Ὁ κ. Γεώργιος Νομικὸς εὐχαριστεῖ τοὺς φίλους καὶ συμπολίτας ὅτινες κατὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς πλουτίμου αὐτοῦ σύζυγου Σοφίας, ἐπέδειξαν τὸ εὐπερ' αὐτοῦ ἐνδιεφέρον ὡς καὶ κατὰ τὸν θάνατον. ἀποβόου συνοδύσαντες τὸν νεκρὸν αὐτῆς.